

Nieuwsbrief Hart voor Hongarije 2016

6^e jaargang nummer 4

De vierde en laatste nieuwsbrief van 2016. Dankbaar kijken we terug op het jaar 2016. Eens per kwartaal proberen wij u met een nieuwsbrief op de hoogte te houden van alle ontwikkelingen. Deze keer een reisverslag van onze laatste reis dit jaar naar Hongarije. Dit reisverslag is geschreven door 1 van onze bestuursleden die samen met Ton eind oktober naar Hongarije is geweest en een aantal projecten heeft bezocht. We wensen u veel leesplezier.

Terugblik 2016

We mogen terugkijken op een gezegend jaar .

Een jaar :

- Waar in we een nieuw bestuur hebben mogen samenstellen.
- Een jaar waarin ons werkgebied is uitgebreid in Hongarije
- Een jaar waar we zijn gaan samenwerken met nog een andere gemeente in Hongarije
- Een jaar waar we samen met een aantal jongeren van Schouwen-Duiveland een kindertehuis op hebben mogen knappen
- Een jaar waar in we 5 keer in Hongarije zijn geweest met heel veel hulpgoederen, kleding en matrassen.
- Een jaar waarin we een heel veel kinderen op school hebben mogen voorzien van lesmateriaal.
- Een jaar waarin we weer heel veel donaties hebben mogen ontvangen.
- Een jaar waarin we weer 6x op een markt hebben gestaan en veel PR hebben kunnen doen.
- Een jaar waarin we getuigen mochten zijn van een diploma uitreiking van een student in Hongarije.
- Een jaar waarin dankzij uw steun een nieuwe student mocht starten met haar opleiding
- Een jaar van nieuwe verrassende contacten in Nederland
- Een jaar van enz. enz..

Dit alles dankzij uw steun, hetzij met financiële middelen en natuurlijk gebed !!!

We kijken uit naar het nieuwe jaar in afwachting wat we kunnen en mogen gaan doen.

Begin janurai staan er in ieder geval alweer 45 matrassen op vervoer naar Hongarije te wachten.

Reisverslag Hongarije oktober 2016 door bestuurslid

Donderdag

Om negen uur vertrek ik richting Nieuwerkerk, Zeeland. Geen idee wat ik verwachten moet. Bij Ton drinken we een kop koffie, gaan in gebed en vertrekken richting Hongarije.

Volgens Ton is de kar veel te zwaar en wordt het een lange rit. Ik ben benieuwd. Ik ben nog niet zo in de stemming. Net als op vakantie, begint het gevoel van 'weg zijn' pas als we Nederland uit zijn.

We zijn Zeeland net uit en Ton wil even kijken hoe het met de aanhanger is. Net als dat ik doe op vakantie, even kijken of alles vast zit. Ton heeft net verteld dat de camper een beurt heeft gehad, nieuwe koppelingsplaten, nieuwe banden. De aanhanger is voorzien van extra lichten aan de zijkant, zodat die goed te zien is vanachter het stuur. We stoppen even en lopen stoer om het hele gevaarte heen. Ik weet eigenlijk niet zo goed waar ik naar moet kijken. Ton wel, die loopt erom

Nieuwsbrief Hart voor Hongarije 2016 6^e jaargang nummer 4

heen alsof het een truck met oplegger is. Hij gaat nog verder in zijn rol als vrachtwagenchauffeur, want hij vindt het tijd voor 2 gehaktballen de man plus een boterham met ei.

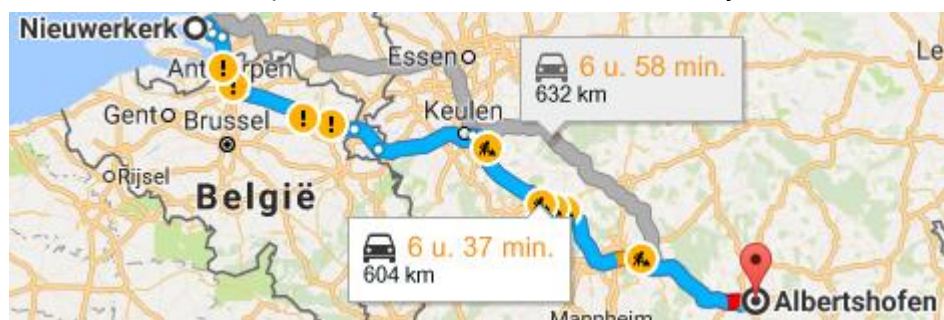
Net over de grens met Venlo stoppen we even. Even een rondje lopen, een toilet bezoeken en koffie drinken. Heet water hebben we meegenomen, met een beetje oplos cappuccino kom je een heel eind. Met zo'n camper op weg is wel leuk; een soort ruimtecapsule is het. Tot Hongarije zou je er niet uit hoeven, alleen om te tanken. Verder heb je alles bij je.

Bij Duisburg de A3 naar beneden. Het gaat best vlot. Bij Düsseldorf zijn ze met de weg bezig, en hebben we een poosje file. Na zo'n 150 kilometer even stoppen voor een kop koffie en een gehaktbal, broodje ei en een Karamelitas van Nelly. Die gaan Hongarije niet halen denken we.

Lekker luisteren naar de CD van Sela, de nieuwe "Liefde van mijn hart". We zijn onder de indruk van gaven die mensen krijgen om met woorden dingen uit te drukken.

Geplaagd door files kwamen we om negen uur in Albertshofen aan, veel later dan gepland. Een plaatsje aan de Maine. Er is daar een camper Platz waar we kunnen staan. Het bijbehorende

'restaurantje' was nog open en ze wilden voor ons nog wel een kleine schnitzel met patat bakken. Smaakte goed. We

hebben er even gezeten en toen nog even een goed gesprek. We hadden het over onze vrouwen, hoe geweldig die zijn en wat we nog missen. Veel meer ga ik er niet over zeggen.

In de camper dronken we vervolgens nog een glaasje ranja van Leny uit hele kleine glaasjes. We lazen Psalm 13 met elkaar (volgens Ton stond daar iets in over een vaandel van liefde die God over ons opheft. Nou, dat staat dus niet in Psalm 13. (Staat in Hooglied.) We dankten voor deze dag, voor de reis en gingen slapen. Ik lig in een buitengewoon klein kamertje.

Vrijdag

Om vijf uur werden we wakker. We besloten om er maar niet meer in te gaan, maar ons klaar te maken voor vertrek. We kledde ons aan en reden weg. Onder de klanken van de Actus tragicus (BWV 106) reden we de eerste kilometers. Geen dag zonder Bach, ik heb nog meer bij me.

Even na Neurenberg gingen we ontbijten, We kochten koffie en chocomelk in het Rasthof en dronken het onder het genot van een broodje, een balletje en een eitje op. We lazen Johannes 1, dankten (Die in Hem geloven heeft Hij macht/voorrecht gegeven om kinderen van God te worden) en baden om Zijn zegen voor deze dag. Klaar voor een volgend stuk!

De zon schijnt, de eerste herfstkleuren zijn zichtbaar; het is een mooie rit. Ik hoop dat we minder file hebben dan de eerste dag. Er staat nu een opwekkings-cd op.

Vlak voor Deggendorf kopen we vignetten voor Slovenië en Oostenrijk. Ton wordt opgelicht door

Nieuwsbrief Hart voor Hongarije 2016

6^e jaargang nummer 4

die Duitser die niet naar hem luisterde. Tot mijn grote verrassing hebben we hier even gratis Wifi en kan ik lezen dat Floortje de televizerring heeft gewonnen. We hadden even WhatsApp-bel contact, zij het met vertraging; je krijgt dan een raar gesprek.

Om 11:30 steken we de grens met Oostenrijk over. Er is geen controle, de rust is weer hersteld. De vluchtelingen zijn weg; we kunnen weer lekker rustig doorrijden. Het aantal BMW 's en Audi' s dat we hebben gezien is niet te tellen en we zijn niet meer bang voor vluchtelingen.

Om 16:00 waren we bij Murfeld. We hebben de camper geparkeerd en hebben ons overgegeven aan de WIFI verslaving. Ik kon eindelijk even appen en mijn abonnement wijzigen zodat ik nu in het buitenland kan bellen en gebeld kan worden. We besloten maar in het restaurant te gaan eten; we waren bang om anders spullen van

Leny te breken. De vrouw die ons bediende, vond duidelijk dat we te weinig bestelden.

Ton werkte zijn boekhouding bij en zocht een tank-rekening van een niet-gedane tankbeurt. Hij heeft even gezocht en toen kwam hij er achter dat hij maar 1 keer getankt heeft. Achteraf had het niet gehoeven, want blijkbaar hebben we wat goedkoper gereden.

We konden lekker even douchen. Vervolgens besloten we op tijd naar bed te gaan, schonken nog een glaasje in en toen was het opeens half twaalf.

Zaterdag

Op ons gemakje opgestaan en weggereden. We zaten in een wip in Slovenië. De snelweg erdoorheen is erg goed, ik denk dank zij de EU. Aan de borden kun je geen touw vastknopen, de taal is totaal anders. We luisterden naar het eerste gedeelte van de Hone Messe. Vlak voor Hongarije stopten we. We aten aan tafel, de bolletjes van Leny zijn op, we moeten nu zelf smeren. De koelkast ligt vol met lekkers, dus we aten een beetje teveel.

Toen Hongarije in. Ook deze snelweg richting Budapest is prima. We gingen eraf omdat er tol betaald moest gaan worden en ik ben wel met een aangepaste Zeeuw op weg. We gingen dus secundair rijden. Op zich leuk want je ziet wel wat meer, maar wat een slechte weg! Hij was net vernieuwd, maar het bleef een uitdaging.

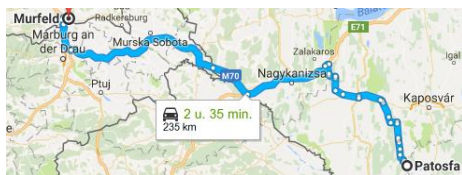
Eerste indruk, oude auto's, werkloze mensen verplicht aan het werk in de plantsoendienst, goede verkeersborden (alleen voor ons onleesbaar) slechte weg. De herfst is hier verder, dus we zien prachtige kleuren. Het landschap is behoorlijk glooiend, ook hier is de maïs totaal verdord, net als bij ons. Hele lappen grond waar schijnbaar niets mee gedaan wordt.

Nieuwsbrief Hart voor Hongarije 2016 6^e jaargang nummer 4

De laatste kilometers duren het langst; de gemiddelde snelheid zakt tot 50 km/h. Hoe verder we van de snelweg komen hoe triester de dorpjes. Veel is er niet te krijgen. Op een gegeven moment moesten we even wachten op een indraaiende vrachtauto die de brandstof voor de winter kwam brengen: een hele vrachtauto vol hout. Je ruikt ook dat er hout wordt gestookt.

We zijn op de camping aangekomen. We zetten de camper neer, gaan even naar het toilet en schakelen WIFI in. Het geheel ziet er aardig uit. De camping is van Nederlanders. We stappen weer in en gaan naar Babócsa. We gaan naar de familie waar we al langere tijd contact mee hebben; we mogen er komen eten. Ik ben heel benieuwd.

Opeens een bord ELADÓ/ TE KOOP!. Er schijnen best wel veel Nederlanders hier te wonen die toch weer terug willen. Je kunt hier lekker goedkoop wonen en de rijke meneer uithangen. Ik weet eigenlijk niet wat ik ervan moet denken. Waarom zou je in een dorp als dit gaan wonen? Wat moet je doen? Wat vindt je van de armoe om je heen? Je huis is onverkoopbaar omdat het voor de Hongaar die hier woont absoluut niet te betalen is.

We gingen eerst naar Babócsa. Een heel smal straatje met gras aan beide kanten. De familie stond buiten toen we kwamen, inclusief een enorme herder. Die bleek gek op Ton te zijn en kreeg van hem koekjes (zo kan ik het ook). Vervolgens een heel hartelijk welkom van vader, moeder en dochter. Die bleek er speciaal te zijn voor ons, omdat ze Engels kan spreken en zou ons tolken.

We gingen het huisje binnen en mochten plaats nemen in de keuken. We pasten er net in. Er was voor ons gekookt. We aten overdadig, 2 soorten schnitzel, rijst en een salade, allemaal heerlijk. Het speciale servies kwam op tafel. Er hing een hele fijne sfeer en we beëindigden de maaltijd met een gezamenlijk kring gebed.

We praatten over van alles. Ditjes en datjes, de zoon die gelukkig werk heeft gevonden bij Audi in Hongarije. De dochter studeerde administration, ik denk voor accountant. We mochten heel duidelijk laten merken dat we Christenen zijn en van Hem getuigen. We vroegen naar de situatie van de bedden. We mochten even kijken.

Het hele huis bleek te bestaan uit 3 ruimtes. Een slaap ruimte voor de ouders, met een heel erg slecht bed. Een totaal versleten slaapbank. de middelste ruimte was de keuken en de laatste ruimte was de slaappleats voor dochter en zoon. De zoon had al eens een nieuw bed gekregen van Ton en die beloofde voor de volgende keer bedden mee te nemen. Er is geen aansluiting op het riool. In de keuken is geen kraan, de kraan is in de gang en daaronder staat een emmer.

Samen met de burens wordt een varken gehouden.

Vervolgens gingen we naar de zus van pa met haar man. Het hele contact met al deze mensen is gekomen via een derde zus, die lid was van de gemeente; ze is dit jaar overleden. Bij deze familie was de tafel gedekt en konden we aanschuiven. Weer een hele maaltijd, soep vooraf, kip, groenten en een salade op zijn Hongaars en vervolgens nog iets van gebak dat in Heel Holland Bakt niet zou misstaan. De heer en de vrouw des huizen waren behoorlijk aan de maat. Deze mensen hebben

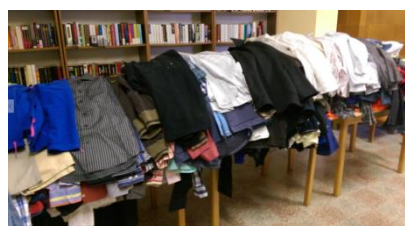
Nieuwsbrief Hart voor Hongarije 2016 6e jaargang nummer 4

het beter dan hun familie; ze hebben een varken voor zichzelf.
egészségére

Zondag

Om 9:15 reden we weg van de camping naar Szigetvár. Daar is vandaag een kledingbeurs. De aanhanger zit er vol mee heb ik begrepen. We moeten het eerst uitzoeken en uitstallen en vanmiddag wordt er uitgedeeld. De contactpersonen zijn een voorgangersechtbaar. Die gaan we eerst oppikken.

We gingen naar Patapoklosi. We gaan naar het dorps huis om alles uit te laden. In het dorps huis

staan een aantal tafels. We zetten voor elke doelgroep, mannen, vrouwen, kinderen en baby een 3-tal tafels neer. We zijn met z'n vijven een klein uurtje bezig. Op elke

tafel lag uiteindelijk zo'n meter hoog kleren. De mensen staan buiten te wachten.

Een kwartier later was het meeste weg. Het is een Roma dorp, en Roma's zijn in Hongarije niet populair en dus vaak arm. Bij het uitladen stond al een klein jochie te kijken; we hadden ook een beetje speelgoed bij ons. Die oogjes! Zijn moeder was ook bij de kledingbeurs, en had een stapel kleding op d'r arm. Mensen liepen langs de tafels, pakten en als de arm vol was legden ze het in de hoek, lieten een kind oppassen en de moeder ging

verder.

Ik had 2 enorme knuffels in mijn hand om weg te geven. De eerste gaf ik aan een prachtig jochie dat trots als een pauw op een nieuw driewielertje zat. Ik zette de beer in zijn mandje. Die oogjes! Die Roma kindertjes zijn mooi! De andere, een hele grote beer, gaf ik aan een gehandicapt jochie. Gelukkig was er even een moeder bij die hem duidelijk kon maken dat hij het mocht houden.

Met overvolle tassen gingen mensen weg. Ik hield aan het geheel een gevoel van schaamte over.

We deelden kleding uit die heel erg goed was, merk kleding. Zouden ze weten wat Gaastra is? Ik denk dat geen kledingstuk ouder was dan 3 jaar. Kunnen we het aankoop bedrag niet beter weggeven en wat langer met onze kleding doen?

Vervolgens gingen we terug naar Szigetvár. We aten bij het voorganger echtpaar. Ze hadden heerlijk gekookt, pasta met een sausje met kip.

Echt heel lekker. Ik at niet zoveel, zat nog vol van gister. Het was een beetje ingewikkeld, want ze spreken beiden geen woord buiten de deur. Vanavond is hun zoon Daniël er, die spreekt Engels.

Daniël zorgde nog voor wat problemen. Hij had per ongeluk de sleutel van de kerk meegenomen,

Nieuwsbrief Hart voor Hongarije 2016 6^e jaargang nummer 4

en hoe moest zijn pa nu de kerk warm krijgen? Hij ging op pad en belde op een gegeven moment of we even wat hout wilden brengen. Ton en ik liepen met een vracht hout naar de kerk en zowaar, daar vonden we de pastor op zijn knieën voor een kachel. Het vuur brandde al, maar er moest meer hout in. Gaat het boek 'Het vuur blijft branden' hierover? De houtkachel verwarmde water, en dat stroomde door de CV. Overal aan de leiding hingen emmertjes water op te vangen, want de leidingen waren lek. Het water kwam in het stookhok uit het plafond.

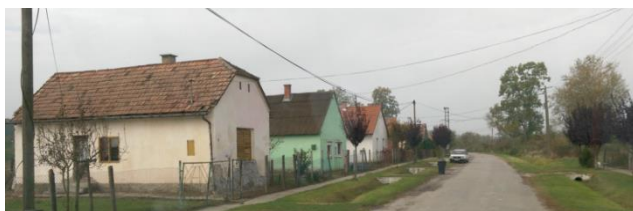
We hadden een dienst waar ik geen letter van begreep. De tekst ging over Elia en Elisa, het moment dat Elisa de mantel krijgt. Hij preekte 1 uur en 20 minuten, en de 30 aanwezigen luisterden aandachtig. We zongen, soms herkende ik de melodie,

Na de dienst brachten we 2 meisjes thuis in Patapoklosi, die de laatste bus hadden gemist. Vervolgens zijn we nog even bij het voorgangers echtpaar geweest om e.e.a. over de stichting met ze te bespreken. Ook vroeg ik naar zijn preek. Het bleek gegaan te zijn over de 'nederige dienaar'. We waren om half tien weer thuis.

Maandag

Om kwart over tien gingen we naar Pettend. Kinderbedjes afgeven bij een jong gezinnetje. Pa heeft gevraagd om kinderspullen, zijn vrouw en zijn schoonzus zijn in verwachting.

Pettend is een zg. 'einddorp', d.w.z. de weg houdt er op, je kunt niet verder. Keren kun je pas aan het einde. We reden eerst helemaal door het dorp en Pa en zijn vrouw stonden al op de uitkijk. Een jong gezin dat hun 2de kind verwacht.

We stonden nog bij de auto en opeens stonden er een flink aantal mensen om ons heen. Ze wilden gebed. Buiten op straat heeft Ton met verschillende mensen gebeden. Daarna gingen we naar

hun oude kerkgebouw achter een PC zitten. Met behulp van Google

translate gingen we in gesprek. Ze worden uit hun gebouw gezet en moeten iets anders. Ze komen zo'n 2.000 euro tekort, een derde van het totaal. We hebben toegezegd dat te doneren op voorwaarde dat we goed weten waar we aan toe zijn. Mede eigenaar worden van het gebouw en de overdracht via een notaris of advocaat verloopt.

Vervolgens moesten we gaan eten. We gingen een huis binnen. Eén grote ruimte, keuken, 2-persoonsbed, 1-persoonsbed met een oude tante erop en een tafel met 6 stoelen. Doorlopend kwamen gemeenteleden binnen, even praten. M.b.v. Google translate kun je redelijk praten. We kregen een bord soep en een bord rijst met prutje; koken kunnen ze hier wel. Merkwaardig is dat de

Nieuwsbrief Hart voor Hongarije 2016 6^e jaargang nummer 4

vrouwen achteraf apart eten. De mannen zaten aan tafel en de vrouwen gingen daarna, staande in de keuken, apart eten.

Op een gegeven moment kwam er een kreupele man binnen, het bleek een schoonzoon te zijn van degene die ons had uitgenodigd. Zijn vrouw was er al; dat is de schoonzus die ook in verwachting is. Met hem kreeg ik een bijzonder gesprek. Zijn benen en 4,5 vingers zijn afgezet. Maar wat een gelovige man! Wat een geloof! Ontroerend om de liefde voor zijn vrouw te zien. Hij heeft ook 3 dochters, dus we hadden een leuk gesprek over de jongens. Ik ben nog nooit zo blij geweest met google translate. Ik liet de foto's van mijn 3 dochters zien. We hebben met elkaar gebeden; in de kring staan bidden tot onze hemelse Vader, de moeder in het Hongaars en Ton in het Nederlands. Heel bijzonder.

We vroegen of we bij de man thuis mochten kijken. Dat deden we; het was niet veel soeps. We hebben gevraagd of we wat voor ze konden meenemen. Het duurde vrij lang voor hij antwoord gaf; hij durfde het eigenlijk niet te vragen. Uiteindelijk vroeg hij om een bed en een kast voor een van zijn dochters. Vanaf zijn 20ste arbeidsongeschikt en een maandelijkse uitkering van 80 euro per maand. Zijn vrouw vroeg om gebed; ze moet vrijdag rijexamen doen. Binnenkort kan haar man niet meer rijden.

Daarna gingen we uitladen bij het jonge gezinnetje. Babyspullen. We brachten alles binnen en vervolgens kregen de kinderen een fiets. We wilden even onze handen wassen, maar er bleek geen stromend water te zijn. Dan word je toch wel even beroerd. We leven dus eigenlijk echt in een ruimtecapsule, want in de camper hebben we dat wel! We kregen een grote zak aardappelen, uien en nog wat meer mee.

Dinsdag

Om 12 uur gingen we van de camping. We deden vanmorgen lekker rustig aan. Wel grappig, alle diensten die langs de deuren gaan, hebben een eigen melodietje. De bakker heeft hier een trompet-melodietje, de post weer iets anders. Wel vrolijk. Uitgebreid ontbeten en gepraat. We gaan naar een tehuis voor gehandicapten en zieken in Kálmánca.

We werden zeer welkom geheten. We hadden een grote zak knuffels bij ons en Ton deelde die uit. Ik werd zeer geraakt door de blijdschap van de mensen voor een knuffel. Het personeel is zeer begaan; jammer dat er zo'n grote taalbarrière is. De vrouw die een beetje Duits praat was op vakantie. We hadden zo kunnen blijven eten in het tehuis. We gingen na een klein uurtje weer weg.

Wat een wereld van verschil met Nederland. Vijf bedden op een kamer, elk bed met een klein kastje. Je weet eigenlijk niet wat je ziet. De

deuren op slot. Het complex bestaat uit een aantal verschillende gebouwen, wij zijn in een gebouw geweest voor ouderen. Je zult zo je dagen moeten slijten, ik kreeg niet de indruk dat er voor hen ook

Nieuwsbrief Hart voor Hongarije 2016 6^e jaargang nummer 4

maar enige vorm van dagbesteding is.

Daarna hebben we in Barcs chocolademelk gedronken met iets heeeel lekkers. Vervolgens

gingen we naar het kindertehuis in Barcs, een tehuis voor 'geestelijk en lichamelijke gehandicapten'. Hier is afgelopen jaar een project geweest om een aantal zalen op te knappen. We werden ontvangen door een jongen die luid schreeuwend op Ton afkwam. Hij was erg blij om Ton te zien. We gingen naar binnen, gaven wat kleren en slabbetjes

af. Ton ging een 3-tal kamers af met knuffels

Ik ben in Nederland eigenlijk nog nooit op zo'n afdeling geweest, maar dit was erg. Alles liep een beetje door elkaar of lag op bed. Ze worden door hun ouders afgestaan en die kijken er niet meer naar om. Ze krijgen eten, een bed en worden schoon gehouden. That's it. De jongen die op Ton afkwam, is niet gek, hij is alleen doof (en opgeruimd).

Buiten gekomen, had ik even tijd nodig om alles op een rijtje te krijgen. Wat ik zag is vreselijk voor mijn rijke westerse ogen. Dit kan ik niet zien zonder tranen. Ik heb diep respect voor de verzorgsters die ik zag.

We gaan op weg naar Zádor. Daar gaan we eerst naar de weduwnaar, de man van wijlen Maria (zus van familie in Babócsa). We komen bij zijn huis aan en praten even met hem. Hij is ernstig ziek en moet binnenkort naar het ziekenhuis voor verscheidene operaties. We bidden met hem en verlaten het huis met het gevoel het wel eens de laatste keer zou kunnen zijn dat we hem zien.

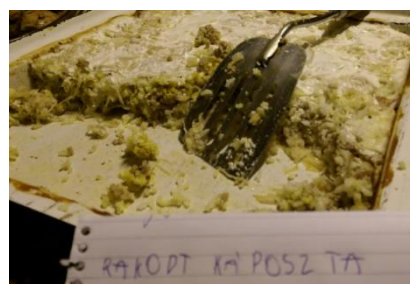

We gaan naar het huis van een zeer arm gezinnetje. Die woont in een kot, anders kun je het niet omschrijven. Twee bij 4 meter, 1 2-persoonsbed, een ander bed, kachel, (lege) koelkast en een kast. Drie kinderen, geen vrouw. Hij was blij om ons te zien. We hebben wat geld bij hem achter gelaten, een kinderbijbel, een jas en nog een speelgoedpoppenhuis. Je weet niet waar je kijken moet. Dat dit zo dichtbij nog bestaat.

Verderop in de straat wonen mensen uit de kerk. Daar hebben we heerlijk

gegeten. Deze mensen hebben het redelijk goed. De hele familie woont daar, alle zoons werken. Christiaan (een zoon) was er ook en die sprak een beetje Engels, genoeg om elkaar een beetje te begrijpen. Voor hem hadden we ook wat babykleren en een babystoeltje bij ons. Het was erg gezellig.

Ook hier was het warm. Overal wordt hout gestookt, en dat is best warm. Je ruikt het ook in de straat, overal wordt hout gestookt.

Nieuwsbrief Hart voor Hongarije 2016 6^e jaargang nummer 4

Terug naar huis hebben we de aardappelen uit Pettend bij het arme gezinnetje neergezet. Of beter gezegd, Ton deed dat, ik durfde dat niet want er liep een behoorlijke hond rond.

Over honden gesproken: dat zijn hier zeer beslist geen huisdieren. Honden zijn buiten en komen nooit binnen.

We waren om 10 uur weer op de camping.

Woensdag

We besloten om richting Nederland te rijden. Op ons gemakje ontbeten (Ton een beschuitje zien smeren blijft bijzonder) en om kwart voor twaalf vertrokken we.

Ton raakte tegenover de camping in gesprek met de overbuurman van de camping. Die was benieuwd wat we allemaal aan het doen waren. Hij reed zelf nog heen en weer tussen Nederland en Hongarije. Hij wilde af en toe wel een vrachtje meenemen.

De tank was leeg, dus we moesten tanken. We vonden er gelukkig een en Ton tankte 65 liter. De literprijs hebben we daarna bij geen enkele pomp meer zo hoog gezien. We waren om een uur of 3

Hongarije uit. We besluiten om onze eerste overnachting bij Passau te laten zijn, dus na Oostenrijk. De eerste stop die we maken is in Slovenië. We drinken een kop koffie en gaan weer verder.

Om kwart over vier steken we de grens met Oostenrijk over. We gaan de weg even af om in Murfeld te tanken. Vlak voor Passau gaan we eraf om even te eten. We hebben er Wifi en we bedotten onze vrouwen door niet te zeggen dat we onderweg zijn. We maken er morgen donderdag een verrassing van. We voelen ons fit genoeg om door te rijden naar Albertshofen. Op de laatste druppels diesel kwamen we aan. We tankten dik 70 liter diesel en gingen om 2 uur slapen.

Donderdag

Midden in de nacht ging er iemand een klok luiden. Hij kon niet tellen, want hij had bij 6 mogen stoppen, maar hij ging door tot iedereen wakker was. We gingen eruit, ik lag voor het laatst op mijn knieën voor mijn slaappleats, ruimden op en reden om kwart voor zeven weg. *Women, here we come!*

Vlak voor Frankfurt begon een file. We gingen er bij het eerste de beste gasthof af om te ontbijten. Lekker eitje bakken, uitgebreid ontbijten. Ton kreeg een onleesbare fax uit Darmstadt en daarna gingen we weer verder. De file rondom Frankfurt was er nog steeds, dus dat kostte even wat tijd. Om half twee rijden we bij Heerlen Nederland binnen. Bij een Shell pomp bij Heerlen halen we een bak heerlijke Starbucks koffie. Nu verder Nederland in. We kunnen alles weer lezen. In Hongarije voelde ik wat het is om dyslectisch te zijn: je moet spellen. Best lastig! Om een uur of vijf waren we in Nieuwerkerk. We waren amper thuis of daar kwam Leny aan. We hebben samen gegeten en gedankt. We hebben samen een hele bijzondere week gehad. Daarna pakte ik mijn spullen en vertrok naar Krimpen. Ik was om half negen weer thuis, 2 dagen eerder dan verwacht.

Ik ben in een andere wereld geweest !.

P.W. een bestuurslid

Nieuwsbrief Hart voor Hongarije 2016 6^e jaargang nummer 4

Overig

We hebben inmiddels dankzij ons grote netwerk veel aanbod van kleding, medische hulpmiddelen etc. hierdoor zoeken wij :

- Mensen die bereid zijn om met auto en aanhanger naar Hongarije te willen rijden om spullen weg te brengen.
- Mensen die in het bezit zijn van een bestelbus of kleine vrachtwagen en deze ter beschikking willen stellen .

Wij zijn op zoek naar donateurs die een gezin financieel willen adopteren. Hierdoor kunnen wij meerder gezinnen gaan ondersteunen.

Wij nodigen u van harte uit om onze website te bekijken, deze wordt regelmatig geüpdatet met nieuwe informatie.

www.hartvoorhongarije.nl

Nieuwerkerk december 2016

Ton en Leny Hamoen

Namens het bestuur Hart voor Hongarije

